

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8425/2021
16.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан технологије“ Београд, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против тужене АА из ..., коју заступа пуномоћник Саша Косановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4171/2018 до 11.05.2021. године, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4171/2018 до 11.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4171/2018 до 11.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 25/2018 од 14.09.2018. године, одржано је на снази решење о извршењу јавног извршитеља за подручје Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду Марка Марјановића посл. бр. И.ИВК. 704/16 од 31.10.2016. године за износ главног дуга од 64.067,05 динара и за законску затезну камату од доспелости сваког појединачног износа до исплате и у делу трошкова извршног поступка у износу од 8.704,63 динара, док је у делу који се односи на трошкове извршног поступка на име накнаде за рад јавног извршитеља и успешно спровођење извршења поступка у износу од 3.026,41 динара решење о извршењу укинато и тужбени захтев у том делу одбијен као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4171/2018 до 11.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене матријланог права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку због погрешбе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцини Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члан 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужиоца за наплату комуналних услуга од лица које је евидентирано код тужиоца као корисник услуге одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 19. став 1. Одлуке о начину плаћања комуналних услуга на територији Града Београда (која се примењује у време настанка дуга за неизмирене обавезе на име комуналне услуге). Поред тога тужена ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињеничноправној ситуацији. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије тужене не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.01.2018. године, а вредност предмета спора је 64.067,05 динара.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић